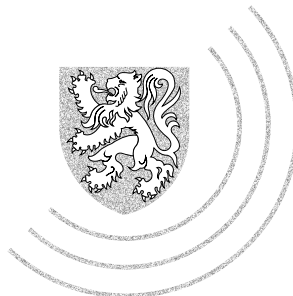

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 1998-1999

9 februari 1999

VOORSTEL VAN DECREET

– van mevrouw Cecile Verwimp-Sillis en mevrouw Vera Dua –

**houdende wijziging van het decreet van 14 mei 1996 tot vaststelling van de regelen
inzake de werking en de verdeling van het Sociaal Impulsfonds**

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

De Vlaamse Gemeenschap heeft Brussel als hoofdstad gekozen. Bij tijd en wijle zijn we ook fier op onze stad, maar dat blijkt niet altijd uit onze daden, of concreet voor de Vlaamse overheid : uit onze begrotingscijfers.

Brussel is, behalve hoofdstad, ook grootstad. En zoals de meeste grootsteden heeft Brussel een sterk aanzuigeffect op kansarmen, marginalen en vreemdelingen. Samen met de autochtone Brusselaars en pendelaars maken zij de Brusselse samenleving uit. Deze gevarieerde bevolking schept veel mogelijkheden voor de stad, maar ook heel wat problemen.

Tijdens deze legislatuur heeft de Vlaamse regering veel goede bedoelingen op papier gezet, ondermeer in de beleidsbrief voor de periode 1995 – 1999 en in een uitgebreid Brusselplan in zeven sporen. Beide werden door het Vlaams Parlement goedgekeurd.

Het vierde spoor van dit Brusselplan beoogt de versterking van de leefkwaliteit in Brussel door armoedebestrijding en stedelijk herstel.

De bestrijding van armoede en sociale uitsluiting is één van de prioriteiten van de Vlaamse regering. De hefboom bij uitstek voor dit stedelijk beleid is het Sociaal Impulsfonds (SIF), waarvoor de middelen in de loop van deze regeerperiode zijn toegenomen van 4,4 miljard frank in 1996 tot 7,4 miljard in 1999.

De SIF-middelen voor Brussel stegen in diezelfde periode slechts van 80 miljoen frank in 1996 tot 100 miljoen frank in 1999.

Ter vergelijking :

Antwerpen krijgt voor 1999 2,1 miljard frank en Gent 1,1 miljard frank. Procentueel is Brussel zelfs gezakt van een aandeel van 1,8% van het globale SIF in 1996 naar 1,34% in 1999.

Het is uitdrukkelijk de bedoeling om met het SIF ondermeer de kansarmoede te bestrijden via een inclusief beleid. Brussel, met zijn verschillende overheden die bevoegd zijn voor gewest- en gemeenschapsmateries, wordt hierbij benadeeld. De ervaring leert ons dat sociale problemen zoals jeugdwerkloosheid, buurtverloedering, integratie

of participatie van achtergestelde groepen gewoon niet rigoureuus op te delen zijn in gewest- en gemeenschapsmateries.

Volgens de Atlas van de Achtergestelde Buurten van professor C. Kesteloot bevinden 58% of 178 van de 306 probleemwijken van Vlaanderen en Brussel zich in de hoofdstad. Het is dan ook logisch dat er een substantiële impuls wordt gegeven, in plaats van de luttele 1,34%.

De Brusselse partner voor het SIF-beleid is de Vlaamse Gemeenschapscommissie. De VGC heeft bij het opstellen van het meerjarenplan gekozen voor het thema “wonen en werken in een perspectief van sociale stadsontwikkeling”. Het SIF-evaluatierapport 1997, opgemaakt door de administratie Binnenlandse Aangelegenheden van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, geeft een bijzonder positieve evaluatie van de acties die de VGC in het kader van het SIF tot stand heeft gebracht.

De belangrijkste conclusie van het evaluatierapport is dat het trekkingsrecht van de VGC onvoldoende is.

Dit voorstel van decreet komt tegemoet aan die verzuchting.

Uiteraard moeten ook de andere besturen, de Franse Gemeenschap, het Brusselse Gewest en de Brusselse gemeentebesturen hun middelen ter bestrijding van de armoede en uitsluiting in het Brusselse Gewest opvoeren. Juist daarom kan het signaal vanuit Vlaanderen niet krachtig genoeg zijn. Zeer positief daarbij is de optie van de VGC om haar SIF-programma te laten aansluiten op de strategie van andere overheden.

Het SIF heeft als opdracht om het gemeentelijk beleid inzake het herstel van de leef- en omgevingskwaliteit van de achtergestelde buurten in de steden en het gemeentelijk beleid inzake de bestrijding van de kansarmoede en de bevordering van het welzijn te ondersteunen. Daartoe werden een aantal middelen gebundeld, en werden nieuwe middelen toegevoegd. Aan de VGC moet een evenredig deel hiervan toegekend worden zodat zij structureel de taken van het SIF ten aanzien van de Vlaamse gemeenschap in Brussel op zich kan nemen.

Als gevolg van onze staatsstructuren kunnen de middelen van het SIF door de VGC alleen aangewend worden voor gemeenschapsvoorzieningen, waardoor het bereik van die middelen in Brussel beperkter is dan in Vlaanderen.

Om het evenredige deel voor de VGC te bepalen, moet men ermee rekening houden dat zowel het aantal achtergestelde buurten als de graad van achterstelling in het Brusselse gewest groter is dan in Vlaanderen.

Wij stellen voor om de voorafname voor de VGC voor 1999 te verhogen tot 200 miljoen en naderhand een voorafname van 6% van het SIF voor de VGC te bestemmen. Dat kan stapsgewijze gebeuren : 5% in 2000, en 6% vanaf 2001.

De verdeling van het SIF over de verschillende Vlaamse steden en gemeenten ligt vast op basis van een aantal decretaal vastgelegde criteria die elk jaar opnieuw bepaald worden. Wijzigingen hierin zijn niet aangewezen. Omdat zowel het stedelijk beleid als de inzet voor Brussel een prioriteit is van deze regering, wensen wij de middelen voor het SIF te verhogen. Op die manier kan de VGC beschikken over een evenredig deel zonder dat de andere steden en gemeenten benadeeld worden.

Artikelsgewijze toelichting

Artikel 1

Behoeft geen commentaar

Artikel 2

De verdeling van het SIF over de verschillende Vlaamse steden en gemeenten ligt vast. Wijzigingen hierin zijn niet aangewezen. Omdat zowel het stedelijk beleid als de inzet voor Brussel een prioriteit is, wensen wij dit bedrag te verhogen met 120 miljoen. Op die manier kan de VGC in 1999 beschikken over 200 miljoen en wordt er niet geraakt aan de rechten van de andere steden en gemeenten.

Ook in de toekomst wensen wij de bijdrage voor Brussel te verhogen met bijkomende middelen zonder verschuivingen binnen het uitgetrokken budget.

Artikel 3

Voor het jaar 1999 dringen wij aan op een aanpassing van de begroting.

Met de 6% wordt gerefereerd aan het oorspronkelijke percentage van de voorafname voor de VGC van de kredieten uit het decreet van 9 juni 1993 houdende subsidiëring van de gemeentebesturen en de VGC inzake het voeren van een jeugdwerkbeleid.

Cecile VERWIMP-SILLIS

Vera DUA

VOORSTEL VAN DECREET

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

Artikel 2

In artikel 3, § 5, van het decreet van 14 mei 1996 tot vaststelling van de regelen inzake de werking en de verdeling van het Sociaal Impulsfonds worden de volgende wijzigingen aangebracht :

- 1° de woorden “7.388,8 miljoen frank” worden vervangen door de woorden “7.508,8 miljoen frank”.
- 2° de volgende zin wordt toegevoegd : “Bovendien wordt in het jaar 2000 het vastleggingskrediet verhoogd met ten minste 5% en in het jaar 2001 nogmaals met ten minste 1%.”.

Artikel 3

In artikel 4 van hetzelfde decreet wordt § 1, gewijzigd bij decreet van 19 december 1998, vervangen door wat volgt :

“§ 1. Van het vastleggingskrediet wordt jaarlijks een bedrag voorafgenomen als trekkingsrecht voor de Vlaamse Gemeenschapscommissie.
Voor het jaar 1999 bedraagt dit bedrag 200 miljoen frank.
Vanaf het jaar 2000 bestaat dit trekkingsrecht uit een percentage van het vastleggingskrediet.
Dat percentage bedraagt 5% voor het jaar 2000 en 6% vanaf het jaar 2001.”.

Cecile VERWIMP-SILLIS

Vera DUA
